

Underbilag 1 til bilag 2.

KØBENHAVNS UNIVERSITET

Det rets- og statsvidenskabelige fakultet.

Frue Plads, Kbhvn. K., den 14. januar 1958.

I skrivelse af 6. december f. å. har justitsministeren, efter begæring af det af folketinget nedsatte udvalg, anmodet fakultetet om en udtalelse om det i tinget den 24. oktober 1957 fremsatte forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje, for så vidt angår de i lovforslaget indeholdte bestemmelser vedrørende højesterets-sagførerprøven og voteringsordningen i højesteret.

I sagens behandling har samtlige fakultetets juridiske medlemmer deltaget, undtagen professor, dr. jur. Sven Clausen og professor, dr. jur. Ernst Andersen, der henholdsvis ved ophold i udlandet og ved sygdom har været forhindret i at være til stede.

Fakultetet skal herefter fremsætte følgende udtalelse:

For så vidt angår voteringsmåden i højesteret, må efter fakultetets opfattelse det afgørende synspunkt være, at højesteretsafgørelser bør fremtræde på en sådan måde, at det klart fremgår af en dom,

- 1) på hvilke faktiske omstændigheder og på hvilke retlige betragtninger den er baseret,
- 2) hvilke synspunkter der måtte ligge bag ved dissenser,
- 3) hvorvidt og i hvilken udstrækning der er tilvejebragt nyt processtof under sagens behandling for højesteret, således at den foreligger anderledes oplyst for højesteret end i underinstanserne, samt
- 4) hvilken betydning dette har haft for højesterets bedømmelse af sagen.

Under hensyn til den betydning højesterets afgørelser har for retslivet i dets helhed som vejledende for de underordnede instanser og for den videnskabelige behand-

ling af gældende dansk ret, må der efter fakultetets opfattelse stilles betydelige krav til højesteretsdommenes formulering i alle de ovennævnte henseender.

Når man herefter rejser spørgsmålet om, hvorvidt den efter 1936 praktiserede ordning har opfyldt de forventninger, man nærrede ved tilvejebringelsen af loven af 7. april 1936, må svaret blive benægtende. Ganske vist redegøres der i højesteretsdommenes præmisser for de forskellige standpunkter, som er fremsat under voteringen; men ikke mindst for dissensernes vedkommende har præmisserne jævnlig haft en meget lakonisk karakter. Såfremt der til brug ved sagens behandling for højesteret er tilvejebragt nye oplysninger, indskrænker dommene sig ofte til en kort bemærkning herom, uden at det kan ses, hvori disse nye oplysninger består.

Der skulle imidlertid efter fakultetets opfattelse være god udsigt til, at det af højesteret i skrivelse af 28. november 1957 formulerede forslag vil kunne føre til, at der kan rådes bod på de mangler, som klæber ved den nugældende ordning. Herefter skal der i dommen, som hidtil, foretages en rubricering af de afgivne vota efter deres indhold, samtidig med at det med navns nævnelse oplyses, hvilke dommere der deler henholdsvis majoritetens og de respektive minoriteters opfattelse.

Fakultetet er også af den opfattelse, at denne løsning frembyder den fordel fremfor den i lovforslaget indeholdte ordning, at mindre væsentlige synspunkter, som måtte være fremkommet under den mundtlige votering, vil træde i baggrunden, når præ-